

Sygn. akt VI U 255/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2022 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant protokolant sądowy Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy E. K.

przeciwko (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem E. K.

od decyzji (...) w W.

z dnia (...) roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej E. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 22 stycznia 2020 roku w łącznej wysokości 6 % (słownie: sześć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt VI U 255/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. przyznał E. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że Komisja Lekarska orzeczeniem wydanym w dniu 5 czerwca 2020 roku stwierdziła długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2%.

(decyzja z dnia 15.06.2020r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji E. K. wniosła odwołanie, w którym podała, że doznała wyższego niż 2% uszczerbku na zdrowiu ze względu na dalej utrzymujące się dolegliwości i ograniczenia wykonywania ruchów w lewym stawie skokowym.

(odwołanie – k. 1-2)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości argumentując, że w ocenie komisji lekarskiej ZUS przebyty przez odwołującą uraz naruszył co prawda sprawność w sposób długotrwały, ale jest to 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a nie jak ustalił wcześniej lekarz orzecznik ZUS, w orzeczeniu z dnia 15 maja 2020 roku, w wysokości 6%.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3-3v verte)

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. w dniu 22 stycznia 2020 roku wykonywała obowiązki pracownicze jako associate w biurze spółki przy ul. (...) w W.. Około godziny 13:00 udała się na lunch. Po skończonym posiłku podczas wstawania od stołu kuchennego odwołująca poczuła silny ból w stawie skokowym i upadła na podłogę. Otrzymała pomoc we wstaniu oraz pierwszą pomoc w zakresie usztywnienia stawu skokowego lewego i schłodzenia nogi w stawie skokowym. Następnie udała się do placówki (...) przy al. (...), w trakcie badań zdiagnozowano skręcenie i naderwanie stawu skokowego lewego. Odwołująca została zaopatrzona i został jej założony gips na lewy staw skokowy.

(protokół nr (...) r. – akta organu rentowego)

U odwołującej w wyniku skręcenia stawu skokowego lewego doszło do ograniczenia ruchomości o połowę. Utrzymuje się bolesność w okolic kostki bocznej oraz jest poszerzony obrys przyczepu więzadła do kostki bocznej. Odwołująca doznała stałego uszczerbku na zdrowiu, w wysokości 6%, z powodu ograniczenia ruchomości o połowę prawidłowego zakresu.

(opinia główna i uzupełniająca lekarza biegłego sądowego z zakresu ortopedii M. G. – k. 25-26 i 38 oraz opinia główna lekarza biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K. – k. 102)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opinii głównej i uzupełniającej biegłego sądowego lekarza ortopedii M. G. oraz opinii głównej lekarza biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K.. Opinie zostały sporządzone przy przeanalizowaniu dostępnej dokumentacji medycznej odwołującej, przeprowadzeniu badania odwołującej, zaś wnioski biegłych są spójne i logiczne. Biegły ortopeda M. G. w opinii uzupełniającej wyjaśnił, że większy uszczerbek na zdrowiu, niż podała komisja lekarska ZUS, zaś taki sam jak ustalił lekarz orzecznik ZUS, wynika z ograniczonej i utrwalonej w tym zakresie ruchomości stawu skokowego lewego.

Mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem procentowego uszczerbku na zdrowiu Sąd nie widział podstaw do rozszerzenia materiału dowodowego. Nie można też skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie E. K. od decyzji ZUS przyznającej jej prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy w wysokości 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1205), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Ust. 2 powołanego przepisu definiuje trwały uszczerbek na zdrowiu jako takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Z kolei, w następnym ustępie

zdefiniowano długotrwały uszczerbek na zdrowiu jako takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Przesłankami przyznania ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy są: wystąpienie wypadku przy pracy (lub choroby zawodowej) oraz stały (lub długotrwały) uszczerbek na zdrowiu. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Organ rentowy nie kwestionował, że zdarzenie z dnia 22 stycznia 2020 roku było wypadkiem przy pracy. Osłą sporu było kwestionowanie przez odwołującą ustalonego na 2% uszczerbku na zdrowiu w związku z doznanym urazem lewego stawu skokowego.

W niniejszej sprawie, jak wynika z ustaleń Sądu poczynionych w oparciu o wnioski zawarte w trzech opiniach biegłych z zakresu ortopedii, odwołująca poniosła stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6%. Było to wynikiem wypadku przy pracy, którego konsekwencją było skręcenie stawu skokowego lewego, a następnie powstałe po tym ograniczenie ruchomości tego stawu o połowę względem fizykalnej normy. Biegli w toku postępowania poddali odwołującą badaniu fizykalnemu, na podstawie którego stwierdzili takie ograniczenie ruchomości, a także przeanalizowali całą dostarczoną przez nią dokumentację medyczną. Tym samym odwołanie było zasadne, gdyż odwołującej przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy. W tym zakresie Sąd oparł się na opinii głównej i uzupełniającej biegłego sądowego lekarza ortopedii M. G. oraz opinii głównej lekarza biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K., którzy ustalili, że odwołująca poniosła stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości ustalonej pierwotnie w orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS.

Opinie główna i uzupełniająca biegłego sądowego lekarza ortopedii M. G. oraz opinia główna lekarza biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. K. podlegają ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności, czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki, czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Sąd uznał, że opiniach głównych oraz opinii uzupełniającej, złożonych w przedmiotowej sprawie przez biegłych, nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając je jako prawidłowe na ich podstawie dokonał ustaleń faktycznych.

Reasumując, Sąd uznał, że odwołująca ma prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy z dnia 22 stycznia 2020 roku w wysokości odpowiadającej 6 % stałego uszczerbku na zdrowiu i w tym zakresie zmienił zaskarżoną decyzję.

Biorąc pod uwagę dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania Sąd na mocy ww. przepisów oraz art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia (...) roku znak: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującej E. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 22 stycznia 2020 roku w łącznej wysokości 6 % stałego uszczerbku na zdrowiu.